

Sångpostillan Tionde söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2010-07-28
Senast uppdaterad 2019-08-18

Tionde söndagen efter Trefaldighet

Dagens bön: Låt oss be om hjälp att bevaras i Guds nåd.
Tystnad.

Gud, du som har lovat rika gåvor åt dem som älskar dig –
ingjut din kärlek i våra hjärtan,
så att vi älskar dig över allting och får del av dina löften.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud,
som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Dagens budskap: Nådens gåvor 2 Mos 19:3-8, Rom 12:3-8, Matt 18:18-22, Psalt 28:6-9. Läs gärna först dessa texter, lugnt och
begrundande. Gå sedan till predikan. Dagens sång: Oändlig nåd mig Herren gav …
Sv Ps 231. John Newton skrev den 1779 och Anders Frostensson försvenskade den 1983.

Vill du höra Bengt Pleijel predika, Anne Mette Pleijel Johnsson läsa text och Bodil Landgren sjunga? Klicka här!

Dagens predikan: INLEDNING:

Temat för denna söndag är ”Nådens gåvor”. Vi får idag med den helige Andes hjälp öppnade ögon över hur nåden
Guds godhet, flödar över dem som slavar omkring i den här världen. Gud ger dem nystart. Tänk efter om du kan hitta dig själv i
ordet slav (Joh 8:34). Han låter nåden flöda över dem som inte förtjänat den. Han kallar dem till hans redskap i denna olyckliga
värld och utrustar dem med nådens gåvor. Vi får också hjälp av en f.d. slavhandlare. Det är John Newton, som levde på 1700-tal.
Han vände om från sitt dåliga liv och blev kristen och t.o.m. präst. Han slutade att förslava folk och ägnade resten åt sitt liv att
upprätta människor genom att förkunna nådens budskap för de fångna. Han skrev psalmen 231, som vi idag skall sjunga i
predikan.

1. Slavar får nystart.

Läs 2 Moseboken 19:3-8

Mose gick upp till Gud, och Herren talade till honom från berget: ”Så skall du säga till Jakobs släkt och förkunna för
Israels folk: Ni har sett vad jag gjorde med egypterna och hur jag har burit er på örningor och fört er hit till mig. Om ni nu
lyssnar till mig och håller mitt förbund skall ni vara min dyrbara egendom bland (enligt Göran Larsson) alla andra folk
– ty hela jorden är min – och ni skall vara ett rike av präster och ett heligt folk som tillhör mig. Detta är vad du
skall säga till Israels folk.” När Mose kom tillbaka kallade han samman folkets äldste och förelade dem det som Herren
hade befallt honom att säga. Folket svarade med en mun: ”Allt vad Herren har sagt vill vi göra.” Och Mose
gick tillbaka till Herren med folkets svar.

Vi läser psalm 231 vers 1:

Oändlig nåd mig Herren gav och än idag mig ger.
Jag kommit hem, jag vilsen var, var blind men nu jag ser.

Gud stämmer möte med befriade slavar på Sinai berg. Också vi får vara med. Texten har ett budskap också till oss. Ty också vi
kan hamna i slaveri. Jesus säger: Var och en som syndar är slav under synden (Joh 8:34). Men Israels folk har just kommit
från slaveriet i Egypten. Och vi har drabbats av Guds befriande kärlek på Golgata. Varför gör Gud detta? Han säger: De ska
vara min dyrbara egendom bland alla andra folk (inte framför). Gud utväljer inte Israel för att de var bättre och större än alla
andra, de var ju svagare och mindre än alla andra. När Gud idag kallar någon till sig, dig eller mig, är det inte för att vi är bättre än
alla andra. Det är bara så att hans obegripliga nåd bara drabbar oss.

Gud säger till Israels folk: Ni har sett vad jag har gjort med egypterna och hur jag har burit er på örningor och fört er hit till
mig.

Gud säger till oss: ”Jag har burit er på mina händer i dopet in i min kärlek”. De flesta av oss var rätt små när det
hände. Vi hade inte hunnit göra något duktigt, vi hade inte hunnit få beröm av tomten. Vårt kristna liv börjar med nåden. Vi blir
burna dit.

Sedan vill han lära oss hur vi ska leva av nåden. Gud har en plan med befriade slavar. Lyssna till vad han säger: Ni skall

vara ett rike av präster och ett heligt folk som tillhör mig. Vilken upprättelse! Har du upptäckt vad dopet betyder för din självbild? När du låter dig dras in i dopets krafftält upptäcker du vilket rikt liv Gud har ämnat åt dig. Innan du upptäckte det, var du vilsen och blind men nu har du kommit hem. Och där får du se dig med Guds möjligheter.

Gud ger dig nystart. I Ordet berättar om vad hans plan med dig är. Folket på berget lyssnar. Och hör vad de säger: Allt vad Herren har sagt vill vi göra.

Förnya ditt JA till Gud. Hör hur din mun och ditt hjärta bara längtar efter att få säga: Allt vad Herren har sagt vill vi göra.

Tillsammans med de frälsta, saliga, upprättade sjunger vi nu vers 1: Oändlig nåd mig Herren gav och än idag mig ger. Jag kommit hem, jag vilsen var, var blind men nu jag ser.

2. Frälsta slavar får frälsning som daglig färskvara.

Av dagens evangelitext läser vi först Matteus 18 vers 18

Jesus säger:

Allt ni binder på jorden skall vara bundet i himlen och allt ni löser på jorden skall vara löst i himlen.

Vi läser psalm 231 vers 2:

Guds nåd, jag skälvde inför den, men sedan gav den ro,
Och aldrig var den större än den dag jag kom till tro

Hur ska de frälsta bli frälsta? Det är en bra fråga att ställa. Det tog Israels folk en natt att komma ut ur Egypten. Det tog 40 år för att Egypten skulle komma ut ur dem. Under ökenvandringen knorrade de och längtade tillbaka till rödlöken och vitlöken och purjolöken och köttgrytorna (4 Mos 11:4ff). Det gamla slavlivet hade ett sug på dem.

Ska du vandra med Herren måste du lämna bagaget, den tunga sopsäcken, syndaskräpet. I varje synd sitter ett snöre. Synden binder dig. Synden dödar livet. Därför säger Jesus idag: Sannerligen, allt ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt ni löser på jorden skall vara löst i himlen.

Vi har ansvar för varandra. En människa kan binda en annan i hennes synder. Man påminner henne om hur dålig hon är. Du är hopplös och dum. Den värsta tiden för en fångelsekund är ofta inte fångelset utan tiden efter. Man viskar bakom ryggen: "Där går den som …" När hjälper vi syndaren att få börja på nytt. En människa kan tagit emot livet från Jesus men fortfarande vara fången i det förflutna. Man bär på bitterhet och besvikelser och motgångar.

Vi kan be till Jesus för henne och säga: Jesus lös henne. Då får vi kraft att också lösa henne. Om Lasaros säger Jesus, när Lasaros kom ut ur graven, inlindad av bindlar och hade svårt att röra sig: Gör honom fri och låt honom gå. Jesus befriar och ger liv, men vi får vara Jesu händer som han använder för att upprätta en människa.

Nu ligger det något mer i orden om att lösa och binda. I en själavårdssituation kan kärleken till syndaren leda en själasörjare att binda den som är bunden, binda så hårt och säga det så allvarligt att hon upptäcker sin fångenskap och längtar efter befrielsen. kan han sedan få uppdraget att lösa en människa och förkunna befrielse från band och bindningar. Ibland talar man om "den billiga nåden". Det är så lätt att be om förlåtelse och sen fortsätta som förut. Man drar nåden till lösaktighet. Newton tog det inte lätt när han gjorde upp med sitt förflutna. Han kom i syndanöd och sjöng: Guds nåd, jag skälvde inför den. Han var skakad. Han grät. Men han kom med sin syndanöd till korset. Vi ska inte dröja för länge med att komma dit. Och ofta komma dit. Frälsningen är daglig färskvara.

Vi sjunger psalm 231 vers 2:

Guds nåd, jag skälvde inför den, men sedan gav den ro, Och aldrig var den större än den dag jag kom till tro.

3. Frälsta slavar får nytt liv i bön och förlåtelse.

Vi läser nu fortsättningen av dagens evangelietext, Matteus 18 vers 19 till 22.

Vidare säger jag er: allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem." Då kom Petrus fram till honom och sade: "Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?" Jesus svarade: "Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Vi läser psalm 231 vers 3: Jag kom ur tvivel, mörka djup, ur vanmakt och ur skam. Den nåd som bar mig intill nu skall bära ända fram.

Vi behöver varandra där vi hjälper varandra att leva i Jesu närvaro. Jesus ger oss idag två vapen, som vi ska använda mot det som förlamar och förblindar våra syskon i tron. Först är det BÖNEN. Allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden skall de få av min himmelske Fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.

Det är mycket som kan hända i bönen. Starka krafter sätts i rörelse. Det är så många som hamnar i tvivel, mörka djup och vanmakt och skam. Mycket skulle kunna vara annorlunda om Kyrkans folk verkligen anade vilka kraftresurser som står till förfogande. Två kommer överens. Men två som kommer överens måste vara överens. Bönegruppen behöver leva i ljuset och reningen. Löften om bönhörelse knyter Jesus här till sina lärjungar. Man är lärjunge om man ställer sig under Jesu auktoritet och vill leva i hans närvaro, om man tar emot nåden att låter sig ledas av den helige Ande in i bönens rika värld. Det andra vapnet är FÖRLÅTELSEN.

Förlåtelsen är stopptecknet för ondskan. Genom förlåtelsen öppnas fönstret: Man släpper ut det unka och instängda och släpper friskhet och livsmod. Det går att andas igen. Förlåtelsen är livsluften för Kyrkans folk. Vi tror på syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och ett evigt liv. Och vår vän Martin, han från 1500-talet, uttrycker det så här: Där syndernas förlåtelse är, där är också frid och salighet. Himmelen landar!

Men hur ska jag orka förlåta den som trampat på mig? Petrus undrade det. Hur många gånger ska man behöva förlåta en broder som gjort orätt mot honom. Räcker sju gånger? Vi kan nog beundra Petrus. Också vi kan ibland vara storsinta och förlåta en människa som gjort oss illa en gång, kanske två, kanske tre gånger. Men sen tar det stopp. Petrus föreslog sju gånger. Men Jesus säger: Jag säger dig: Inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

I den gamla översättningen, Bibel 1917, stod det "sjuttio gånger sju", alltså 490 gånger. Det verkar som den nya översättningens 77 gånger gör det lite enklare för oss. Men nu är sjutalet oändlighetens tal. Sluta aldrig att förlåta, vill Jesus säga. Vi själva förstätt vad förlåtelsen betyder för oss själva kan vi få hjälpa andra att komma ur tvivel, mörka djup, ur vanmakt och ur skam. Nåden som lyfte upp mig den fortsätter att bära nu.

Vi sjunger psalm 231 vers 3: Jag kom ur tvivel, mörka djup, ur vanmakt och ur skam. Den nåd som bar mig intill nu skall bära ända fram.

4. Frälsta slavar utrustas.

Läs Romarbrevet 12:3-8! kraft av den nåd jag har fått säger jag till var och en av er: ha inte för höga tankar om er själva utan tänk som man bör tänka, med självbesinning, så att var och en rättar sig efter det mått av tro som Gud har tilldelat honom. Ty liksom vi har en enda kropp men många lemmar, alla med olika uppgifter, så utgör vi, fast många, en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar som är till för varandra. Vi har olika gåvor allt efter den nåd vi har fått: profetisk gåva i förhållande till vår tro, tjänstgåva hos den som tjänar, undervisningens gåva hos den som undervisar, tröstens gåva hos den som tröstar och förmanar, gåva att frivilligt dela med sig, att vara nitisk som ledare och att med glatt hjärta visa barmhärtighet.

Vi läser psalm 231 vers 4:

Guds löften ger vår längtan svar, som klippan är hans ord.
Ej bättre sköld och skydd jag har i himmel och på jord. Söndagens tema är NÅDENS GÅVOR.

När vi döptes, döptes vi i Faderns, Sonens och den helige Andes namn. Den heliga Treenigheten tog oss in i sin gemenskap och gav oss dogm gåvor som vi får upptäcka mer och mer. FADERNS GÅVOR

skildras i dagens epistel ur Romarbrevet 12. SONENS GÅVOR

finns beskrivna i Efesierbrevet 4 och handlar om de tjänstegåvor, som de andliga ledare behöver för att utrusta de heliga att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp tills vi når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son till ett sådant mått av mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus. (Ef 4:12-13). DEN HELIGE ANDES GÅVOR

beskrivs i första Korinthierbrevet 12. Om dem talas det i episteln på tredje årgången.

En nådegåva är en utrustning som den får som behöver utrustning. Den delas ut, när vi lever "i Kristi kropp". De är "tillsammansgåvor". Sätt er någon gång i bönegruppen och läs listorna på nådegåvor och fundera över vilka gåvor du har. Gåvan ges inte till dig, för att du ska bli stor och märklig utan för att du ska ha något från Gud att ge så att din nästa blir upprättad. En människa berättade att hon en gång läste dessa gåvolistor och sedan sa: "Denna gåva skulle jag vilja få". Inte: denna gåva skulle jag vilja ha.

Ett nyckelord för att förstå de andliga gåvorna finns i 1 Kor 14:1. Sträva ivrigt efter kärleken, men sök också vinna de andliga gåvorna. När du strävar efter att få kärlek till dem du möter får du nöd för dem, du se hur sårade de är, hur mycket de fått gå igenom livet och du undrar då hur du ska kunna hjälpa dem. Dina egna duktigheter hjälper inte långt. Då sträcker du dig mot den utrustning Herren har i nådegåvorna. En nådegåva är en utrustning som den får som behöver utrustning. Den delas ut när vi lever "i Kristi kropp"; i gemenskapen omkring Kristus.

Dagens epistel från Romarbrevet 12 talar om FADERNS GÅVOR. Vår himmelske FADER har hjärta för de arma. Därför sänder Fadern sin son. Och sonen gör det sedan möjligt för oss att fortsätta hans verk på jorden. Vi blir söner i Sonen. Vi tillsammans är Jesus. Genom oss går Jesus kroppsligen omkring här på jorden. Gud blir synlig för världen när Jesu sinne och Jesu kärlek är i rörelse bland oss och genom oss.

Vi har olika gåvor allt efter den nåd vi har fått: profetisk gåva i förhållande till vår tro, tjänandets gåva hos den som tjänar, undervisningens gåva hos den som undervisar, tröstens gåva hos den som tröstar och förmanar, gåvan att frikostigt dela med sig, att vara nitisk som ledare att med glatt hjärta visa barmhärtighet. (12:6-8).

Alla gåvor ges av nåd. De ges inte för att du ska bli uppblåst och högfärdig. De ges för att Gud vill låta sin nåd och kraft trösta, uppmuntra, hjälpa de människor han sänder i din väg. Vi längtar efter att kunna göra något för dem. Gud har så många löften om sin bibel. Du upptäcker det när du blir Ordbrukare.

Vi sjunger om det i Psalm 231 vers 4: Guds löften ger vår längtan svar, som klippan är hans ord. Ej bättre sköld och skydd jag har i himmel och på jord.

Du ordbrukare! Nyfikenhetsvandring 57 handlar om att Kyrkans folk lever av himmelska gåvor. Där får du undervisning om vad en nådegåva är. Där får du veta vad som menas med FADERNS GÅVOR SONENS GÅVORDEN HELIGE ANDES GÅVOR. Tryck här så hamnar du där.